

Можда је неко заиста толико наиван и слијеп да вјерује на ријеч Златку Лагумџији када каже "СДП је мултиетничка странка", а иза тога се мултиетничност крије у 2% Срба и Хрвата, а 98% Бошњака.

Апсурдно звучи, али многи ти српски и хрватски СДП-овци стоје иза те странке и стоје иза сваке ријечи коју изговори Лагумџија, таман да говор и изговор Лагумџије дубоко подривао у национални дигнитет и национални концепт једног народа то њима неће ништа сметати. Додуше, они су одавно изгубили перцепцију и уопште визију коме припадају па их никаква увреда од стране њиховог страначког лидера не би "ганула". С друге стране, ти исти српско-хрватски СДП-овци довољно говоре о себи, а то значи да су подлегли једној политици која их је учланила само зато да би им држали штит од свакојаких напада од легитимних српских и хрватских странака, а ево, свјеже нам је овај случај са формирањем власти на нивоу заједничких органа БиХ и формирање власти у Федерацији БиХ. На тај начин Лагумџија их синхронизовано користи против свих који се противе његовом ставу и коначном одабиру хрватских представника, а то су Лијановић и Јурић.

Један од задатака Лагумџијиног стратешког плана могла би да буде та фамозна карта "мултиетничност" у међународној заједници. Играњем на ту карту он производи политичку кризу, а са друге стране неминовно ће временом добити подршку европских званичника попут Дорис Пак, Кетрин Ештон, Мирослава Лајчака и на тај начин ће се цијела међународна заједница обрушити на "националне" српске и хрватске странке.

План за разградњу дејтонске БиХ

Иза свега овога, мишљења сам да Лагумџија има сасвим циљани и разрађени план, а то је разградња Дејтонске БиХ и стварање државе која ће играти по његовим патронатом. Евидентно је да СДП очекивао одличан изборни резултат 3. октобра и што им је дало за право да формално условљавају поједине политичке актере. Није то нешто ново у политичком животу, међутим очигледно је да Лагумџија има стратешки план мјењања уставне позиције и мјењање цијелокупног политичког амбијента у држави. Никада он то није крио од јавности, али неке битне ствари ће испливати на површину кад-тад.

Један од задатака Лагумџијиног стратешког плана могла би да буде та фамозна карта "мултиетничност" у међународној заједници. Играњем на ту карту он производи политичку кризу, а са друге стране неминовно ће временом добити подршку европских званичника попут Дорис Пак, Кетрин Ештон, Мирослава Лајчака и на тај начин ће се цијела међународна заједница обрушити на "националне" српске и хрватске странке. Колико год објашњавали странцима да СДП није изворно мултиетничка и да нема ни 5% српског и хрватског чланства они ће на то окренути главу јер је СДП вјешто позиционирао своје српске и хрватске кадрове, а најбољи примјери су Комшић као члан предсједништва из редова хрватског народа и Слободан Поповић као посланик у НСРС.

Сасвим је очигледно да је стратешки план СДП-а био само увертира која се пресликала у платформи четири странке СДП-СДА-ХСП-"Радам за Бољитак". За усвајање платформе никако ме нису изненадили ове двије хрватске странчице, али СДА тако олако да прихвати план СДП-а и да ништа не уврсти "као своје у тој платформи" - то ме је највише изненадило. Вјероватно се и сам Алија Изетбеговић преврће у гробу када гледа како СДА све више и више тоне код Бошњака, а све зарад неке политике која неминовно води у живи ћорсокак. Тихић као доказани либералиста се у послједње вријеме баш право показао, "те мало причао са ХДЗ-овцима, те мало давао изјаве за јавност како се морају наћи два ХДЗ-а у власти, те мало опет наслањао на Златкову политику - нећемо два ХДЗ"... Буквално, политика СДА је замрла, а уједно с тим и њен страначки став о многим виталним питањима када је ријеч о будућности и странке али и БиХ. Постали су ненадано таоци Лагумџијине политике диктата.

Паклени план

Нерационално је разговарати на тему "зашто је Лагумџија јак и зашто се без његовог СДП-а не може" јер изборна воља се мора поштивати. Међутим, шта ако тај исти изабрани представник народа наочиглед свих руши устав, руши легитимитет једног народа, руши децентрализацију земље, руши равноправност... да ли зато постоји изборна воља и да ли се и у том случају она мора поштивати?

Лагумџија је специјалиста за придобијање САД на своју страну, а што потврђује и недавни боравак у његовој странци амбасадора САД Патрика Муна и заједнички позив за формирање власти; има уважавање у социјалистичкој интернационали...

Паклени план којег је сковао Лагумџија само показује чињеницу која се знала одмах

Пише: Стефан Драгичевић
недеља, 20 фебруар 2011 11:06

послије 3. октобра, а то је деградирање свега онога што се зове Република Српска или у крајњој линији повратак на Вашингтонски споразум и оно што се зове Херцег-Босна, а у свом сјелу да се проћердају и склоне на страну сви либералисти и политичари "који су неукусни", а што управо ради са Тихићем.

Тај исти паклени план види Лагумџију као уставотворца нечега што нико није смио да дирне до прошле године. Сада је ОХР тако настројена институција да више није у стању да кажњава јер су добили такве инструкције из ЕУ ; Лагумџија је специјалиста за придобијање САД на своју страну, а што потврђује и недавни боравак у његовој странци амбасадора САД Патрика Муна и заједнички позив за формирање власти ; има уважавање у социјалистичкој интернационали...

Лагумџија и страна и домаћа леђа

Али из свега овога желим да питам читаоце и редовне аналитичаре бх. политичке сцене... да ли им се у цијелој овој причи и са толико излагања у јавности Златка Лагумџије нешто чудно мота по мислима ? То је заправо ништа друго до, ниједна једина реакција међународних званичника на понашање једног лидера политичке странке који руши кредибилитет и изборну вољу другог народа! Када сте чули да је Инцко критиковао Лагумџију ? Када сте чули да га два Муна критикују (Мун и Родерик) ? Кад сте чули да га критикује ПИК ? За све његове изјаве се увијек даје оправдање и увијек има јавног напитака, али када би тако нешто чули "нед`о Бог" од Срба и српских представника, е тек би тада видјели шта значи реакција свих - ОХР-а, ПИК-а, Брисела, Вашингтона... пријетње и спуштање реторике би плуштале на све стране.

Јасно је из цијеле приче да Лагумџија има и страна, а и домаћа леђа јер дефинитивно он не би имао никакве могућности да овако "глатко" условљава.

Јасно је из цијеле приче да Лагумџија има и страна, а и домаћа леђа јер дефинитивно он не би имао никакве могућности да овако "глатко" условљава.

Идеолошке супротности, а сарадња

Пише: Стефан Драгичевић
недеља, 20 фебруар 2011 11:06

Колико му је стало до лично-страначких циљева довољно показује и склапање платформе са странком која је идеолошки сасвим супротна начелима социјал-демократије - ХСП. Док је СДП изрод "социјалистичког дјетета" дотле ХСП велича Анте Павелића и на сва уста говори да је НДХ легитимна ствар хрватског народа.

Лично не могу да замислим коалицију нити било какав вид сарадње са ХСП-ом, а камоли да са таквом једном странком се преговара за формирање власти. Рећиће те "страначка ствар СДП-а" ? Не, није то страначка ствар СДП-а, јер са истим тим ХСП-ом (као потписница платформе СДП-а) требају да преговарају сви политички субјекти који претендују на власт у заједничким органима.

Ни Меркелова не помаже...